

Góra La Verna

Na mapie masowo odwiedzanej przez turystów Toskanii jest wyjątkowe miejsce, w którym można znaleźć spokój, wytchnienie i doświadczyć niezwykłego kontaktu z sacrum i z naturą. To sanktuarium **La Verna** koło Arezzo, w którym często przebywał św. Franciszek z Asyżu, położone wśród lasów i skał w Apeninach, na zboczu góry Penna, na wysokości 1128 metrów nad poziomem morza, na terytorium parku narodowego. Historia tego miejsca sięga 1213 roku, kiedy św. Franciszek spotkał w miasteczku San Leo hrabiego Orlando di Chiusi della Verna, który ofiarował mu bardzo trudno dostępną, a zatem z tego powodu niemożliwą do przeznaczenia na jakiś cel górę – Monte della Verna, należącą do jego dóbr. Franciszek dar ten przyjął i zaczął tam przebywać wśród cudownej natury. Od tego czasu La Verna stała się miejscem licznych i długich okresów przebywania na modlitwie zarówno Biedaczyny z Asyżu jak i innych braci, którzy z czasem osiedlili się tu na stałe. Najpierw powstały niewielkie eremy i kaplica poświęcona Matce Bożej Anielskiej (1216–1218). Momentem zwrotnym w historii sanktuarium była stygmatyzacja św. Franciszka w 1224. Cud ten, poświadczony przez biografów świętego i naocznych świadków, którzy widzieli ślady gwoździ i przebity bok Biedaczyny, miał miejsce w La Verna 14 lub 15 września 1224. Owego roku Franciszek przebywał na La Verna od 15 sierpnia do 29 września, zachowując tzw. post św. Michała Archaniola.

Pierwsza kaplica powstała tam jeszcze za życia św. Franciszka, między 1216 a 1218 rokiem. Kaplica Stygmatów, która została zbudowana w 1263 r., jest dzisiaj najważniejszym miejscem sanktuarium w La Verna. Kamienna płyta wskazuje miejsce, w którym otrzymał stygmaty, a w ołtarzu widzimy ceramikę ze sceną *Ukrzyżowania* z 1841 r., autorstwa Andrea della Robbia. . Warto zatrzymać się przed tą rzeźbą z majoliki i zobaczyć z jaką ekspresją Robbia przedstawił postacie dramatu. Nawet Słońce i Księżyc są przerażone w chwili Ukrzyżowania.

W całym sanktuarium znajdziemy wiele innych ceramik z tej samej szkoły. A co jeszcze warto zobaczyć? Oprócz Kaplicy i Korytarza Stygmatów, który jest ozdobiony malowidłami przedstawiającymi życie św. Franciszka, mamy tu jeszcze Bazylikę (jej budowa, rozpoczęta w XIV wieku, trwała ponad 100 lat), z kaplicą relikwii, Kaplicę Matki Boskiej Anielskiej i mnóstwo małych kapliczek rozsianych dookoła.

Zobaczymy tam szczelinę w skale, która była miejscem odpoczynku św. Franciszka, wokół majestatycznego lasu. To „łóżko” Biedaczyny z Asyżu uważane jest za symbol prostoty i ascezy jego życia.

Duże wrażenie wywołuje sam plac przed sanktuarium, z którego wchodzi się do większości kaplic. Rozciąga się stamtąd sugestywny widok na całą pobliską dolinę Casentino, pozwalający zrozumieć także zachwyt św. Franciszka dla przyrody.

Doskonały stan tamtejszych lasów i pomników przyrody to zasługa franciszkanów, którzy dbali o nie przez stulecia. Niektóre z drzew, w tym buki mają tam 50 metrów wysokości. Cały rejon sanktuarium jest niezwykle bogatym skarbem flory i fauny.

Z Wikipedii:

Kaplica Matki Bożej Anielskiej

Wzniesiona zaraz po tym, jak Madonna ukazała się św. Franciszkowi, była załącznikiem dzisiejszego sanktuarium. Przed kaplicą znajduje się niski portyk. Jest jednonawowa. Wzniesiona została na życzenie Franciszka z Asyżu. Została powiększona w 1250, ze względu na zwiększającą się liczbę pielgrzymów, którzy odwiedzali miejsce pobytu założyciela franciszkanów. W kaplicy pochowany został hrabia Orlando, który ofiarował La Vernę św. Franciszkowi. W głównym ołtarzu znajduje się ceramika pokryta szklivem *Wniebowzięta ofiarująca pasek św. Tomaszowi Apostołowi ze świętymi Grzegorzem, Franciszkiem i Bonawenturą* autorstwa Andrea della Robbia z ok. 1485. Obok wejścia wiszą dwa inne dzieła tego samego artysty *Boże Narodzenie ze św. Franciszkiem i św. Antonim oraz Pietà*.

Bazylika

Świątynia ta jest pod wezwaniem Matki Bożej Wniebowziętej. Wznoszono ją i przebudowywano na przestrzeni XIV–XVI wieku. Konsekracja miała miejsce w 1568. Jest konstrukcją jednonawową, na planie krzyża łacińskiego, z zewnętrznym portykiem, który przedłużony został w kierunku dzwonnicy. We wnętrzu bazyliki zachowały się najważniejsze dzieła pochodzące z pracowni

Andrei della Robbia. Najstarszą ceramiką jest *Zwiastowanie* z ok. 1475. W kaplicy obok prezbiterium znajduje się *Wniebowstąpienie* z ok. 1490. Po obu stronach prezbiterium znajdują się figury św. Franciszka i św. Antoniego Opata (z ok. 1475-1480). Inne dzieła Della Robbia to *Boże Narodzenie* (1479) oraz *Madonna na tronie z Dzieciątkiem i świętymi*. Za prezbiterium znajduje się chór ze stallami z drewna orzechowego z intarsjami przedstawiającymi Wniebowziętą, św. Wawrzyńca i bł. Jana. Jest to dzieło dziewiętnastowieczne stolarza-artysty franciszkanina Leonarda Galibertiego z Legnaia (1859-1948).

Kaplica Ginori

Nad wejściem do Kaplicy Ginori znajdują się organy z 1586, dzieło Onofrio Zeffirini z Cortony. Kaplica ta została ufundowana przez hrabiego Ginori. Neoklasycystyczne wnętrze zaprojektował w 1939 Guido Morozzi. W ołtarzu tej kaplicy znajduje się kopia ceramiki Andrea della Robbia *Madonna kontemplującej Dzieciątko*. Oryginał znajduje się we Florenckim Bargello.

Kaplica relikwii

Po lewej stronie nawy głównej znajduje się tzw. Kaplica relikwii z 1635, gdzie przechowywane są przedmioty, których używał św. Franciszek z Asyżu (chustka, talerz, kubek, sznurek cingulum, dyscyplina). W samym centrum ustawiona jest relikwia krwi Franciszka. Pod loggią odnowioną po II wojnie światowej, znajduje się brązowa kopia dzieła hiszpańskiego malarza Murilla *Franciszek obejmujący krzyż*. Autorem kopii był Vincenzo Rosignoli, jest ona darem z 1888 papieża Leona XIII. Ten sam artysta jest autorem rzeźby przedstawiającej św. *Franciszka z chłopcem* z 1903, która stoi przed wejściem do bazyliki.

Kaplica Piety

Nazywana też Kaplicą hrabiego Checco di Montedoglio. Ukończona w 1532. Jest to pierwsza kaplica po lewej stronie przed tzw. Korytarzu Stygmatów (wł. Corridoio delle Stimmate), łączącym bazylikę z Kaplicą Stygmatów i urwiskiem. W kaplicy znajduje się dzieło Santi Buglioni ceramika przedstawiająca *Matkę Bożą Bolesną ze świętymi – Pietę*.

Korytarz Stygmatów

Zbudowany został w latach 1578–1582. Od 1431 odbywa się w nim codzienna procesja w kierunku miejsca stygmatyzacji św. Franciszka. Na ścianach znajdują się freski przedstawiające sceny z życia Biedaczyny z Asyżu. Osiemnaście obrazów wykonał Baccio Maria Bacci w latach 1929 i 1962. Dzieła Bacciego zastąpiły freski z XVII w. autorstwa franciszkanina Emanuela z Como.

Kaplica Stygmatów

Jest sercem sanktuarium w La Verna. Została zbudowana w 1263 w miejscu stygmatyzacji św. Franciszka. Posiada jedną nawę o sklepieniu krzyżowym. Kamienna płyta wskazuje miejsce, w którym Franciszek ujrzał Serafina i otrzymał stygmaty. Nad drzwiami znajduje się tondo, okrągła ceramika pochodząca z pracowni Della Robbich, która przedstawia *Madonnę z błogosławiącym Dzieciątkiem*. Na tylnej ścianie umieszczono ceramikę z 1481 autorstwa Andrei della Robbia ze sceną *Ukrzyżowania*.

Quadrante

Duży plac wyłożony płytami kamiennymi, z którego wchodzi się do większości kaplic i miejsc dostępnych dla pielgrzymów przybywających do sanktuarium w La Verna. Zawdzięcza swą nazwę zegarowi słonecznemu znajdującemu się na murze dzwonnicy. Na placu znajduje się drewniany krzyż spod którego rozciąga się panorama na Dolinę Casentino i pozostałości zamku hrabiego Orlando di Chiusi. Po lewej stronie znajduje się tzw. pozzo della foresteria – cysterna wykuta w XVI wieku, z której czerpano wodę dla przybywających do bazyliki pielgrzymów.

Kaplica św. Piotra z Alkantary

Poświęcona hiszpańskiemu mistykowi Piotrowi z Alkantary, została wzniesiona w miejscu, w którym znajdowała się pierwsza cela św. Franciszka z Asyżu. Budowla powstała pod koniec XV wieku. Właściwa kaplica św. Piotra z Alkantary znajduje się na piętrze. U wejścia do kaplicy do XVII w. wmurowana była tablica z następującą inskrypcją: *W roku 1225 błogosławiony Franciszek zwykł zatrzymywać się pod tym drzewem, by dziękować w duchu uwielbienia. W okolicach święta Podwyższenia Krzyża Świętego ukazał mu się na stoku tej góry serafin, w miejscu gdzie znajduje się dzisiaj Erem Ukrzyżowania. Od tego dnia odcisnięte zostały na jego ciele stygmaty Pana Naszego Jezusa Chrystusa..*